

วีรชนคนกล้า

ร้อยตำรวจเอกธรณิศ ศรีสุข (แคน)

ปลายปี 2550 ไฟใต้ยังคงลุกโชนอยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ตามชวาน ถึงแม้จะดูเหมือนว่ากำลังเจ้าหน้าที่ ทั้งทหาร ตำรวจ และฝ่ายปกครองจะปฏิบัติการเชิงรุกอย่างได้ผล สามารถปิดล้อมตรวจค้นจับกุมทั้งแกนนำฝ่ายตรงข้ามกับแนวร่วมและสามารถยึดอาวุธยุทโธปกรณ์ได้เป็นจำนวนมากก็ตาม

แต่ความรุนแรงของเหตุการณ์ที่นำมาซึ่งการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของผู้บริสุทธิ์และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังคงปรากฏให้เห็น เพราะกลุ่มโจรได้อาศัยความชำนาญภูมิประเทศและการเป็น 'เจ้าของพื้นที่' เป็นกลยุทธ์หลัก และข้อได้เปรียบในการก่อเหตุร้ายอย่างไม่เลิก

ด้วยเหตุนี้ปฏิบัติการอย่างทุ่มเทของทหารตำรวจในพื้นที่ภาคใต้จึงยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและกลายเป็นที่มาของเรื่องราวดุจดังตำนานแห่ง 'วีรชนคนกล้า' ของชาติอันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าแผ่นดินไทยยังคงมีผู้ที่พร้อมจะสละทุกสิ่งแม้กระทั่งชีวิตเพื่อปกป้องบ้านเมืองและน้อมเกล้า ฯ ถวายเป็นราชพลี

เช้าวันเสาร์ที่ 29 กันยายน ซึ่งเป็น วันที่ผู้คนในกรุงเทพและในอีกหลาย ๆ จังหวัดได้พักผ่อนหลังจากเหน็ดเหนื่อยจากหน้าที่การงานมาตลอดทั้งสัปดาห์

ผู้กองแคน (คนที่สองจากขวา) ขณะลาดตระเวนบนถนน

แต่ที่จังหวัดยะลาบนเส้นทางสายบันนังสตา - เขื่อนบางลาง 'ชุดเคลื่อนที่เร็ว' จำนวน 12 นาย ซึ่งเป็นกำลังจากกองร้อยรบพิเศษที่ 1 กองกำกับการสนับสนุนทางอากาศตำรวจตระเวนชายแดนหรือที่รู้จักกันในนาม 'พลร่มดชด.' แห่งค่ายนเรศวร หัวหิน ได้ออกปฏิบัติการกิจลาดตระเวนในพื้นที่ที่ต้องสงสัยเพื่อรักษาความปลอดภัยหลังได้เบาะแสว่ากลุ่มโจรได้วางแผนที่จะดักซุ่มโจมตีเจ้าหน้าที่และประชาชนที่จะใช้เส้นทางดังกล่าว

เมื่อชุดเคลื่อนที่เร็วทั้ง 12 นาย ไปถึง 'เนินนารัตน์' ซึ่งภูมิประเทศสองข้างทางเป็นเนินสูงปกคลุมไปด้วยป่ารกทึบเจ้าหน้าที่หน่วยต่อการวางกำลังรอคอยเป้าหมายที่จะผ่านเข้ามาใน 'พื้นที่สังหาร' ที่กำหนดไว้

ร้อยตำรวจเอกหนุ่มวัยสามสิบ ซึ่งเป็นหัวหน้าชุดเจ้าของร่างล่ำสันรู้สึกผิดปกติและสำนึกได้ถึงความเจ็บเขี้ยวที่แตกต่างจากทุกครั้ง มันเป็นเสมือนสิ่งบอกเหตุว่ามี 'อะไรบางอย่าง' ที่เป็นอันตรายรอคอยอยู่เบื้องหน้า

'ผู้กองแคน' ของลูกน้องที่ร่วมเป็นร่วมตายกันมาโดยตลอดจึงสั่งหยุดเคลื่อนที่เพื่อปฏิบัติตามยุทธวิธีและขั้นตอนของการรบนอกแบบ นั่นคือการใช้ 'ส่วนล่องหน้า' เดินเท้าเข้าตรวจสอบในบริเวณต้องสงสัย

ด้วยความมองอาจและหัวใจกล้ากล้าของนายตำรวจนักรบที่มีจิตวิญญาณความเป็น 'ผู้นำ' อย่างเต็มเปี่ยม ผู้กองแคนอดีตนักเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานรุ่น 54 จึงทำหน้าที่ 'ส่วนล่องหน้า' ด้วยตนเองเหมือนเช่นทุกครั้งที่ออกปฏิบัติภารกิจซึ่งเขาจะต้องก้าวเท้านำหน้า พลร่ม ดชด. ที่อยู่ในทีมโดยไม่หวั่นไหวพรึบพริงต่ออันตรายใด ๆ

ผู้กองแคน (ขวาสุด) กับทีมพลร่ม ดชด.

อาวุธอัตโนมัติที่อยู่บนมือของร้อยตำรวจเอกแห่งตระกูล 'ศรีสุข' กระชับแน่น สายตาที่เต็มไปด้วยประกายมุ่งมั่นมองกวาดไปยังแนวป่าบนเนินสองข้างทางอย่างระแวดระวัง

นิ้วที่แตะอยู่บนไกปืนพร้อมที่จะเหวี่ยงยิงสาดกระสุนเข้าไปสู่บริเวณต้องสงสัยหากว่าเสียงปืนของฝ่ายตรงข้ามดังขึ้น

ไม่ไกลจากตำแหน่งที่ผู้กองหนุ่มแห่งค่ายนเรศวรกำลังเคลื่อนที่อย่างช้า ๆ กลุ่มโจรได้ไม่ต่ำกว่า 20 คน พร้อมอาวุธกำลังเล็งศูนย์เข้าไปเป้าหมายของพวกมัน

กาลิแผ่นดินเหล่านั้นรู้จักหน้าค่าตาและชื่อเสียงของ 'ผู้กองแคน' ในฐานะหัวหน้าชุด ดชด. แห่งฐานปฏิบัติการเขื่อนบางลาง ซึ่งเป็นนักรบจู่โจมที่มีผลงานยอดเยี่ยมมาโดยตลอด ทั้งในด้านยุทธการและการเข้าถึงมวลชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี จนทำให้ชาวบ้านหันมาให้ความร่วมมือกับทางการมากขึ้น

การปรากฏตัวของผู้กองแคนในเช้าวันปะทะจึงเป็นเสมือนการปรากฏของ 'เป้าหมาย' ที่มีค่ามากที่สุดสำหรับการซุ่มโจมตี โจรได้กลุ่มนั้นจึงหันปากกระบอกเล็งเข้าหาร่างของนายตำรวจหนุ่มเป็นจุดเดียว เพื่อที่จะระดมปืนเด็ดชีพคนเป็น 'หัวหน้าชุด' ให้ได้เป็นลำดับแรก

แล้วในบัดดลนั้นก็ฆบนาทการยงกัแผลสนั้นหวั่นไหวพร้อม ๆ กับวิถีกระสุนแดงวาบพุ่งลงมาเป็นท่าฝน

วินาทีแรกที่เสียงปืนดังขึ้น ร้อยตำรวจเอกหนุ่มก็โผนเข้าหาที่กำบังด้วยสัญชาติญาณพร้อมกับร้องตะโกนสั่งให้ลูกทีมทำการยิงตอบโต้ ก่อนที่ร่างของเขาจะล้มร่วงลงบนเนินมรณะ

การปะทะดำเนินไปอย่างดุเดือดนานกว่า 20 นาที และกำลังอีกชุดหนึ่งภายใต้การนำของ 'ผู้กองข้าง' หรือ ร้อยตำรวจเอกสมรัฐ อวารณ์ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากจุดปะทะได้รับเดินทางมาช่วยก่อนที่เสียงปืนจะสงบลง เมื่อฝ่ายตรงข้ามล่าถอยออกไป

นาที่ชีวิตผู้กองแคนหลังการปะทะ

ผู้กองถูกยิง ! วิทย์ไปที่บ้านภักดี ขอ ฮ. มารับตัวน !

รองหัวหน้าชุดร้องตะโกนเสียงหลงในทันทีที่มองเห็นร่างของร้อยตำรวจเอกหนุ่มแดงฉานไปด้วยเลือด มีบาดแผลจรรยาที่ล้ำคอ บอกให้รู้ว่าผู้นำของชุดเคลื่อนที่เร็วต้องคมกระสุนได้รับบาดเจ็บสาหัส อาการเป็นตายเท่ากัน.. !

ภายในห้องประชุมกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศค่าย 'นเรศวร' อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตอนสายวันเดียวกัน

นายตำรวจพลร่มชั้นสัญญาบัตรกำลังประชุมอยู่กับผู้บังคับการเพื่อเตรียมการเคลื่อนย้ายกำลังไปสับเปลี่ยนหน้าที่กับหน่วยที่อยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามวงรอบทุก 6 เดือน

ทุกคนต่างมีขวัญกำลังใจดีเยี่ยมและกระหายที่จะเดินทางไปปฏิบัติภารกิจในพื้นที่อันตรายด้วยความมุ่งมั่น เพราะเท่าที่ผ่านมา 'ชุดเคลื่อนที่เร็ว' ซึ่งเป็นหน่วยพลร่มจาก ตชด. ประสบความสำเร็จอย่างยอดเยี่ยมและไม่เคยสูญเสียกำลังพล

แต่แล้วเสียงโทรศัพท์ของผู้การก็ดังขึ้นขัดจังหวะการประชุม สายตาทุกคู่จ้องมองไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมียศสูงสุดในที่นั่น ก่อนที่ทุกคนจะเห็นสีหน้าและแววตาซึ่งเปลี่ยนไปอย่างฉับพลัน

'ชุดลาดตระเวนของเราถูกข่มโจรมดีที่ยะลา'

ผู้บังคับการพลร่มพยายามบังคับเสียงอย่างคนที่ข่มความรู้สึกขณะที่กล่าวถ้อยคำซึ่งไม่ต่างอะไรกับสายฟ้าที่ฟาดลงมากลางหัวใจของทุกคนที่ได้ยิน

'ไอ้แค้นตาย.. เมื่อสองชั่วโมงที่ผ่านมาเอง'

ผู้กองแค้นใน พท.ภาคใต้

นายตำรวจหนุ่มผู้พลีชีพเพื่อชาติกลางสมรภูมิแดนใต้ในเช้าวันนั้นก็คือร้อยตำรวจเอก 'ธรรณิศ ศรีสุข' รองผู้บังคับการกองร้อยรบพิเศษที่ 1 กองกำกับการสนับสนุนทางอากาศตำรวจตระเวนชายแดนผู้เป็นแบบฉบับของ 'ชายชาตินักรบ' ซึ่ง สมควรได้รับการยกย่องในฐานะวีรบุรุษของชาติผู้ยึดมั่นในอุดมการณ์อันสูงส่งตราบนามทนายใจของชีวิต

ร้อยตำรวจเอกธรรณิศฯ หรือผู้กองแค้น เกิดเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2520 ที่จังหวัดขอนแก่น เป็นบุตรชายของรองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ศรีสุข อดีตคณบดีคณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์วิจัยน้ำบาดาล ภาควิชาเทคโนโลยีธรณี ส่วนมารดาคือ รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์หญิงนิธิภาวี อดีตคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชีวิตในวัยเด็กของร้อยตำรวจเอกธรรณิศเติบโตที่จังหวัดขอนแก่นพร้อมกับน้องชายเพียงคนเดียวคือนายแพทย์ธราธิป โดยบิดามารดาตั้งชื่อเล่นให้เขาว่า 'แค้น' ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีอันเป็นเอกลักษณ์ของแผ่นดินอีสาน แค้นเริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนจะติดตามบิดาไปศึกษาต่อที่ประเทศแคนาดาเมื่อปี 2533

เมื่อกลับมาเมืองไทยจึงเข้ารับการศึกษาคณะที่โรงเรียนขอนแก่นวิทยายนกระทั่งถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จึงไปสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหารเมื่อปี 2538 โดยเลือกเหล่าตำรวจด้วยความใฝ่ฝันว่าอยากจะเป็น ดชด. เพื่อรับใช้ชาติ และปกป้องคุ้มครองพี่น้องประชาชนซึ่งอยู่ในพื้นที่ห่างไกล

รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ซึ่งเดินทางมากรุงเทพฯ เพื่อร่วมงาน 'วันตำรวจ' และบันทึกเทปรายการ 'เจาะใจ' ระหว่างวันที่ 13-14 ตุลาคมที่ผ่านมา ได้เล่าถึงเรื่องราวบางตอนของบุตรชายให้ผู้เขียนฟังว่า

'สมัยนั้นนักเรียนวัยรุ่นในขอนแก่นจะรู้จักแคนมาก แคนเป็นคนรักเพื่อน ชอบการต่อสู้ผจญภัย เคยแอบไปขกมวยชิงรางวัลตามหมู่บ้านมา 2-3 ครั้ง จนหมอแฉซึ่งเป็นคุณแม่ตลกใจ

'ต่อมาแคนไปสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร โดยเลือกเหล่าตำรวจและสอบได้เป็นหนึ่งในส่วนของตำรวจทำให้ทุกคนในครอบครัวภูมิใจในตัวแคนมาก ระหว่างที่เป็นนักเรียนเตรียมทหารรุ่น 38 แคน ซึ่งมีคะแนนสอบยอดเยี่ยมได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายตอน 4 ทำหน้าที่นักเรียนปกครองบังคับบัญชาดูแลรุ่นน้องและเพื่อน ๆ และเมื่อขึ้นเหล่าเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่น 54 แคนก็ได้เป็นนักเรียนบังคับบัญชา เป็นนักกีฬาหลายประเภท เป็นหัวหน้าชมรมยูโด นักแม่นปืน นักมวย ฯลฯ

ชื่อ นตท. ธรณิศ ศรีสุข
ชื่อเล่น แคน
เกิดวันที่ 28 กันยายน 2520
ที่อยู่ 123/197 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002
เบอร์โทรศัพท์ (043) 239-767
สถานศึกษาเดิม ร.ร.ขอนแก่นวิทยายน
เกียรติประวัติ สอบเข้า ร.ร.เตรียมทหาร ได้ที่ 1 เหล่าตำรวจ, หน.ตอน 4 ชั้น 1
คดี "ราชการสนาม สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด"

เหนือสิ่งอื่นใดก็คือ เขาเป็นที่รู้จักของรุ่นน้อง ๆ และรุ่นพี่ ๆ ในฐานะนักเรียนนายร้อยตำรวจที่เรียนเก่ง มีอุดมการณ์ และได้คะแนนสอบตอนเรียนจบในลำดับต้น ๆ ซึ่งมีสิทธิ์ที่จะเลือกรับราชการที่ไหนก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นโรงพักในท้องที่ 'เกรด A' การเป็น 'นายเวร' หรือนายตำรวจติดตามผู้บังคับบัญชาระดับสูง หรือแม้กระทั่งการลาไปศึกษาต่อต่างประเทศ

แต่สิ่งที่แคนเลือกกลับกลายเป็นการหันหลังให้สิ่งเหล่านั้นอย่างคนมีอุดมการณ์ แรงกล้า เขาเลือกที่จะละทิ้งชีวิต แสงสีความศิวิไลซ์หรูหราแบบ 'สุขนิยม' ทั้งที่สามารถกระทำได้แล้วมุ่งหน้าไปสู่การใช้ชีวิตกลางป่าของลำเนาไพร ในฐานะ 'ตำรวจตระเวนชายแดน'

แม้จะรู้อยู่แล้วชีวิตของ ดชด. หมายถึงชีวิตที่ต้องนอนกลางดินกินกลางทรายแหวดล้อมไปด้วยความยากลำบาก แต่สิ่งเหล่านั้นคือความเป็นไปที่จะทำให้ 'ฝัน' ของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์หนุ่มในอันที่จะเสียสละตนเองเพื่อผู้อื่นเป็นความจริง

'แคนพูดอยู่เสมอว่าถ้าเขาไม่ทำหน้าที่นี้แล้วใครจะทำ ถ้าคนหนุ่มทุกคนเอาแต่คิดถึงความสุขสบายโดยไม่เสียสละตนเองแล้ว ประเทศชาติจะมีใครที่ไหนคอยปกป้อง

รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์กล่าวถึงอุดมการณ์ความมุ่งมั่นของบุตรชายผู้จากไป

'แคนจึงเลือกที่จะเป็น ดชด. และทำการฝึกฝนอย่างหนัก เพื่อให้ตนเองเป็น ดชด. ที่เก่งกล้ามีขีดความสามารถครบถ้วนพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด'

แม้จะมีชีวิตราชการค่อนข้างสั้นและต้องออกปฏิบัติราชการสนามครั้งละ 6 เดือนมาโดยตลอด

แต่นายตำรวจ 'ไฟแรง' อย่างแคนก็ใช้เวลาในช่วงสลับเปลี่ยนกำลังสมัครเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษต่าง ๆ มากมาย อาทิ หลักสูตรการทำลายวัตถุระเบิดหลักสูตรการต่อต้านการก่อการร้าย หลักสูตรกระโดดร่มแบบกระตุกเอง

นอกจากนี้ ยังเข้ารับการฝึกหลักสูตรการรบพิเศษของนาวิกโยธินหรือที่รู้จักกันในนาม 'รีคอน' ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นการฝึกที่เข้มข้นยากลำบากไม่น้อยไปกว่าหลักสูตร 'นักทำลายใต้น้ำจู่โจม' หรือมนุษย์กบ

แคนได้เข้ารับการฝึก 'มหาหิน' ของทหารนาวิกโยธินในปลายปี 2548 และเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเพียงหนึ่งเดียวที่ผ่านหลักสูตรนั้นท่ามกลางสายตาสังเกตของบรรดาครูฝึกและเพื่อนร่วมรุ่นรีคอน 36 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนาวิกโยธินที่ต่างพากันนับถือในความเป็น 'นายตำรวจใจเพชร' ผู้มีความเข้มแข็งอดทนเป็นเลิศจนสามารถฝ่าฟันการฝึกจู่โจมและลาดตระเวนรบสะเทินน้ำสะเทินบกได้อย่างน่าทึ่ง

ผู้กองแคนเมื่อครั้งฝึกรบพิเศษนาวิกโยธิน

รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติศักดิ์ เล่าต่อไปอีกว่า

'แคนเป็นคนเสียสละ เนิกถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวรักลูกน้องและเพื่อนร่วมงานมาก เขาเคยมาขอยืมเงินพ่อก้อนหนึ่งเพื่อนำไปเป็นกองกลางไว้ใช้จ่ายในทีมของเขา แคนบอกว่าลูกน้องของเขาเงินเดือนน้อยและมีครอบครัวต้องดูแล บางครั้งการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงหรือเงินสวัสดิการต่าง ๆ อาจจะล่าช้าตามขั้นตอนของทางราชการ แคนก็จะให้ลูกทีมใช้เงินกองกลางส่วนนี้สำรองไปก่อน

'หรือแม้แต่รถยนต์ที่พ่อซื้อให้ แคนก็นำไปใช้ที่ภาคใต้เพื่อให้เป็นรถใช้สอยสำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยโดยไม่ถือว่าเป็นของส่วนตัว แคนเคยมาขอเงินพ่อบอกว่าจะนำไปให้รุ่นพี่กับเพื่อนร่วมงานยืมซื้อปืนพกเป็นอาวุธส่วนตัวเพิ่มเติมไว้ปฏิบัติงาน พ่อก็ให้ไป

แคนทำทุกอย่างเพื่อคนอื่นมาโดยตลอดและมีความสุขที่จะทำเช่นนั้นเสมอมา สิ่งเดียวที่แคนไม่เคยทำก็คือการบอกกล่าวไว้ให้คนอื่นรู้ว่า แคนมาจากครอบครัวที่เพียบพร้อมสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน'

ผู้เป็นบิดากล่าวด้วยแววตาที่บ่งบอกถึงความอาลัย

ผู้กองแคนใน พท.ภาคใต้

'แคนทำตัวสมรรถนะกินง่ายอยู่ง่าย ไม่มีทรัพย์สินสมบัติส่วนตัวมากมาย หลังจากแคนเสียชีวิต พ่อไปเก็บของจากที่พักของแคนปรากฏว่าแคนมีของใช้จำเป็นเพียง 2-3 กล่องเท่านั้น'

หลังจากสำเร็จการศึกษาเข้ารับพระราชทานกระบี่จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2544 ร้อยตำรวจตรีธรณิศได้เลือกที่จะรับราชการในกองกำกับการสนับสนุนทางอากาศตำรวจตระเวนชายแดนในตำแหน่งผู้บังคับหมวด จากนั้นในปีรุ่งขึ้นก็เดินทางไปปฏิบัติราชการในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และอยู่ที่นั่นเรื่อยมา

เรือเอกเกรียงไกร แสงอุทัย อดีตหัวหน้าชุดปฏิบัติการพิเศษนาวิกโยธิน ซึ่งเคยปฏิบัติงานในพื้นที่นราธิวาสเล่าถึง 'เพื่อนร่วมงานต่างเหล่า' ว่า

ผู้กองแคนเป็นคนที่มื่อุดมการณ์แรงกล้า เราพบกันครั้งแรกเมื่อปี 45 แคนลงมาภาคใต้ทั้งที่ยังไม่มีคำสั่งเป็นทางการ แต่เขาก็เดินทางลงมาล่วงหน้า ตอนนั้นเป็นช่วงแรกที่พลร่ม ตชด. จากหัวหินเริ่มเข้ามาทำงานในพื้นที่สีแดง ผมเตือนเขาว่า ยังไม่มีคำสั่งรองรับอย่าเพิ่งออกทำงาน แต่แคนบอกว่าไม่เป็นไร เขาอยากทำให้ภาคใต้สงบ

เรือเอกเกรียงไกร ซึ่งเคยเป็นครูฝึกหลักสูตร 'รีคอน' เล่าต่อไปว่า

'ทีม ตชด. ของแคนหลอมรวมกับชุดปฏิบัติการพิเศษนาวิกโยธินได้เป็นอย่างดี แคนมีความสามารถในการใช้ปืนสั้นอย่างยอดเยี่ยมและเชี่ยวชาญการรบในเมือง เพราะเคยผ่านหลักสูตรต่อต้านการก่อการร้าย

แคนจึงช่วยฝึกทีมของนาวิกโยธินให้มีความชำนาญการใช้ปืนพกเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันแคนก็ขอให้นาวิกโยธินซึ่งเชี่ยวชาญการรบนอกแบบ ฝึกทบทวนการลาดตระเวนการเคลื่อนที่ในป่าแถบนั้น ซึ่งเรามีความชำนาญมากกว่า เพราะอยู่ในพื้นที่มาก่อน แคนขอให้ทหารนาวิกโยธินพาขึ้นเขาทุกลูกเพราะต้องการทำความรู้จักและจดจำลักษณะภูมิประเทศเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานครั้งต่อ ๆ ไป

ผู้กองแคนมีความผูกพันกับนาวิกโยธินอย่างแนบแน่น เคยออกปฏิบัติภารกิจร่วมกันหลายครั้ง กินข้าวด้วยกันทั้งในที่ตั้งปกติและในป่า บางครั้งเราจัดเป็นทีมผสมระหว่าง ดชด. กับนาวิกโยธิน แคนจะเคียงบ่าเคียงไหล่กับทหาร นย. อย่างองอาจจนได้ใจของทุกคนที่อยู่ในทีม

เรือเอกเกรียงไกรรำลึกถึงความทรงจำเกี่ยวกับวีรบุรุษ ดชด. ต่อไปว่า

ผู้กองแคนเป็นนายตำรวจที่กล้าหาญมาก มุ่งมั่นที่จะปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จโดยไม่คำนึงถึงอันตรายใด ๆ ครั้งหนึ่งเขาวางแผนที่จะแทรกซึมเข้าไปในพื้นที่อันตรายตามลำพังในเวลากลางคืนและนัดหมายให้ทีมสนับสนุนไปรอที่จุดนัดพบซึ่งอยู่ห่างออกไปเกือบ 5 กิโลเมตร แต่ผมห้ามเอาไว้ เพราะผู้กองแคนพูดภาษา ยาวีไม่ได้ มันจึงเสี่ยงเกินไปที่จะเข้าไปหาข่าวความเคลื่อนไหวของฝ่ายตรงข้ามในยามวิกาลเช่นนั้น พวกเราซึ่งเป็นชุดปฏิบัติการพิเศษนาวิกโยธินทุกคนรักนับถือในน้ำใจผู้กองแคนและรู้สึกเหมือนกับว่าเขาเป็นพี่น้องร่วมตายอย่างแท้จริงคนหนึ่ง

แม้จะเหนื่อยยากตรากตรำ แต่ผู้กองแคนยังคงมีชีวิตส่วนตัวเช่นปุถุชนทั่วไป โดยทุกครั้งที่ได้พัก นายตำรวจหนุ่มจะเดินทางกลับไปเยี่ยมครอบครัวที่ขอนแก่นและกราบคารวะครูอาจารย์ ท่ามกลางความรู้สึกชื่นชมระคนห่วงใยของทุกคนที่ได้รู้จักและเคยเห็น 'ผู้กองแคน' มาตั้งแต่ครั้งที่เขาเป็นเด็กชายตัวเล็ก ๆ ที่วิ่งเล่นอยู่ในรั้ว มอ. ดินแดง ร่วมกับเพื่อนรุ่นเดียวกันซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกหลานของคณาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งรู้จักคุ้นเคยกับบิดามารดา

'แคนมักจะถูกตั้งคำถามจากหลาย ๆ คนอยู่เสมอว่า เมื่อไหร่จะขึ้นมาจากภาคใต้ แต่คำตอบที่ทุกคนได้รับเหมือน ๆ กัน ก็คือ ยังไม่ถึงเวลา เพราะแคนต้องการสานต่อภารกิจให้ลุล่วงจนกว่าประชาชนในพื้นที่จะใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัย'

รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ผู้เป็นบิดาเล่าด้วยสีหน้าและแววตาอันสงบนิ่งอย่างคนที่ปลงใจในความเป็นไปที่เกิดขึ้นตามสังขารแห่งชีวิต

'ก่อนเสียชีวิต ผู้บังคับบัญชาของแคนถามว่าครบวงรอบ 6 เดือนครั้งหน้า แคนจะกลับมาอยู่ที่ค่ายนเรศวรหรือเปล่า แคนตอบว่า ขออยู่ในพื้นที่อย่างเดิม เพราะเป็นห่วงชาวบ้าน อยากทำงานต่อ'

'หมอนัดดีภรรยาของแคน ซึ่งกำลังเรียนต่อด้านทันตกรรมที่ฮ่องกง เคยขอร้องแคนเรื่องการไปทำงานภาคใต้ แคนตอบว่า นัดดีมีความฝันในเรื่องการเรียน แคนก็มีความฝันในเรื่องของการทำให้ภาคใต้สงบสุข ถ้ามีคนขอให้

ให้นักดีหยุดเรียน ล้มเลิกความฝัน หนัดดีก็คงทำไม่ได้ เหมือน ๆ กับแคนที่ไม่อาจเลิกการไขว่คว้าความฝันของตนเอง แคนฝันที่จะทำให้ภาคใต้สงบและแคนก็อยากทำให้ฝันนั้นเป็นจริงให้ได้

ถึงแม้วันนี้แคนจะจากไปแล้ว แต่ผมเชื่อว่าเขาคงรับรู้ถึงความฝันของเขาจะไม่มีวันตาย เพราะ พี่ ๆ เพื่อน ๆ ทั้งที่เป็นตำรวจพลร่มและทหารทุกเหล่าทัพจะช่วยกันสานต่อภารกิจเพื่อให้ฝันของแคนเป็นจริงให้ได้ คำกล่าวของรองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ผู้เป็นบิดาคงจะไม่ใช่เรื่องที่เกินเลยไปจากความเป็นจริง เพราะการเสียชีวิตของร้อยตำรวจเอกธรณิศได้กลายเป็นแบบอย่างของวีรบุรุษผู้เสียสละและเป็นสิ่งที่ปลุกเร้ากระตุณขวัญ กำลังใจและความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลร่ม ตชด. จากค่ายนเรศวรในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอย่างกล้าหาญเช่นเดียวกับที่ 'ผู้กองแคน' ได้แสดงตัวอย่างไว้ให้ประจักษ์

ผู้กองแคนสอนการใช้อาวุธให้ชาวบ้าน

กลอนบทหนึ่งที่นักเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานรุ่น 54 มอบให้แก่แคน นับเป็นสิ่งที่ฉายชัดถึงความเป็นตัวตนของนายตำรวจผู้เสียสละได้เป็นอย่างดี กลอนบทนั้นมีความว่า...

กุนีเกิดมาเพื่อชาติ ราชบังลังก์
มึงจงฟัง ความแน่วแน่ ของกูไว้
แม้ันกูตาย พวกกูอยู่ สู้ต่อไป
อย่าได้ให้ พวกจัญไร มายึดครอง
กุนีคือ สามพราน รุ่นห้าสี่
พวกกูมี เรื่องราว ให้เล่าขาน
ชื่อของแคน ยังอยู่ อีควานาน
เป็นตำนาน ผู้กล้า... เลือดทาดิน

เพื่อเป็นอนุสรณ์ และรำลึกถึงบุตรชายผู้จากไป อีกทั้งยังเป็นการให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อย ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ได้จัดตั้งกองทุน ร.ต.อ.ธรณิศ โดยผู้มีจิตศรัทธาสามารถดูรายละเอียดได้จาก
เว็บไซต์. <http://www.thoranitsrisuk.org/>

รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ยอมรับว่า เมื่อแรกที่ได้รับทราบข่าวร้าย ความรู้สึกโศกเศร้าอาลัยอาวรณ์ได้
ถาโถมเข้ามาท่วมท้นหัวใจ เช่นเดียวกับคนทั่วไปซึ่งอยู่ในฐานะพ่อที่ต้องสูญเสียลูกชายอย่างกะทันหัน

แต่เมื่อได้รับรู้ถึงเกียรติยศได้สัมผัสด้วยตนเองถึงเกียรติภูมิอันยิ่งใหญ่ที่ทุกฝ่ายมอบให้แก่ร้อยตำรวจเอกธรณิศ
ในพิธีศพ หัวใจอันแตกสลายของคนเป็นพ่อก็กลับฟื้นคืนมาได้

'มันเหมือนกับว่าผมกำลังอยู่ในความฝันสงบไปหมด ฝ้าแต่ถามตัวเอง นึกมงานของใคร.. ไซ้พิธีศพของแคน
แน่หรือ ทำไมทุกอย่างจึงยิ่งใหญ่ล้นหลามถึงเพียงนี้

'แต่เหนือสิ่งอื่นใดก็คือพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งได้เสด็จพระราช
ดำเนินมาพระราชทานเพลิงศพร้อยตำรวจเอกธรณิศด้วยพระองค์เอง ณ วัดสว่างสุทธารา จังหวัดขอนแก่น
เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม'

รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์กล่าว

'ตอนที่มีการกราบบังคมทูลถวายรายงานประวัติของผู้เสียชีวิต พระองค์ได้ประทับยืนเป็นการพระราชทาน
เกียรติยศให้แก่ร้อยตำรวจเอกธรณิศเป็นครั้งสุดท้าย ทำให้ผู้ร่วมพิธีทั้งหมดลุกขึ้นยืนเพื่อแสดงความคารวะไว้
อาลัยแต่ผู้จากไป

นอกจากนี้ยังทรงรับสั่งตอนที่โปรดเกล้า ฯ ให้ผมเข้าเฝ้าว่า ที่มาก็เพราะว่าแคนสมควรได้รับเกียรติยศนี้ และยัง
ทรงรับสั่งด้วยว่า

'ประเทศชาติต้องการผู้เสียสละอย่างแค้น ทรงขอบใจที่ผมกับหอมแจง คุณแม่ของแค้นที่ที่เลี้ยงลูกให้เป็นคนดีได้ถึงขนาดนี้'

วันนี้...ไม่มีผู้กองแค้นซึ่งเป็นที่รักของทุก ๆ คนอีกต่อไป ฉากชีวิตซึ่งเปี่ยมไปด้วยเกียรติภูมิอันยิ่งใหญ่ของนายตำรวจหนุ่มดำเนินมาจนถึงบทสุดท้าย พร้อม ๆ กับการก้าวล่วงหน้าไปยังอีกภพหนึ่ง อันเป็นภพที่ไม่มีใครเลี้ยงพัน

และสำหรับสมาชิกในครอบครัวของตระกูล 'ศรีสุข' ทุกคนคงจะมีรอยยิ้มระคนน้ำตาเมื่อนึกถึงภาพของหอมแจงผู้เป็นมารดา ขณะที่โอบกระชับการมาถึงของบุตรชาย พร้อมกับถ้อยคำที่กลั่นมาจากหัวใจว่า

แค้นลูกรัก...แม่ภูมิใจในตัวลูกมาก

แม่ดีใจเหลือเกินที่เราได้พบกันอีกครั้งในดินแดนนิรันดรแห่งนี้

*****

เป็นอีกครั้งที่เอาเรื่องราวของผู้กองมาเผยแพร่ เราไม่ได้รู้จักผู้กองเป็นการส่วนตัวแต่รู้สึกประทับใจในหัวใจรักชาติที่ยิ่งใหญ่ของผู้กอง เสียสละได้ทุกอย่างแม้กระทั่งชีวิต

จนเกิดคำถามกับตัวเองว่า 'วันนี้เราทำอะไรเพื่อชาติแล้วหรือยัง' แต่สิ่งที่เราทำมันน้อยนิดมากเมื่อเทียบกับความรักชาติที่ผู้กองและครอบครัวได้ทำและเสียสละ

จึงได้ตั้งใจว่าจะช่วยเผยแพร่สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้กองได้ทำให้คนอื่น ๆ ได้รับรู้ให้มากที่สุด

อยากทำให้ทุกคนรู้ว่า 'พระเอกไม่ได้มีแต่ในนิยาย'